

«بِنَامِ خَدَاوَنْدِ جَانِ وَخَرْد»

جرائم اهانت به مقدسات مذهبی

در قوانین موضوعه و متون فقهی

بادیباخه

دکتر ایرج آمدوذریان

استاد دانشگاه تهران (دانشکده حقوق و علوم سیاسی)

سعید مر جانی

مدرس دانشگاه

انتشارات نگاه بینه

سرشناسه: مرجانی، سعید، ۱۳۵۸

عنوان و نام پدید آور: جرم اهانت به مقدسات مذهبی در قوانین موضوعه و متون فقهی/سعید مرجانی؛ با دیباچه

دکتر ایرج گلدوزیان

مشخصات ناشر: تهران: نگاه بیته، ۱۳۹۲

مشخصات ظاهری: ۲۵۱ ص.

شابک: ۸۰۰۰-۶۰۱-۶۲۲۴-۴۸-۰ ریال؛ ۹۷۸-۰۰۰-۰۰۰-۰۰۰-۰

وضعیت فهرست نویسی: فیبا.

دادداشت: کتابنامه: من، ۱۳۷۷.

موضوع: جرائم علیه دین

موضوع: جرائم علیه دین — ایران

نشانه افزوده: گلدوزیان، ایرج، ۱۳۹۶، مقدمه نویس

ردبندی کنگره: ۱۳۹۱، ۱۳۹۲، ۱۴۰۴، ۱۴۰۵، KOT۰۰/۰

ردبندی دیوبی: ۳۴۰/۰۲۸۸

شماره کتابشناسی ملی: ۵۰۴۴۱۶۲

مؤسسه فرهنگی انتشاراتی نگاه بیته

میدان انقلاب - خیابان ۱۲ فروردین - پلاک ۲۵۵ - واحد ۴ - تلفن: ۶۶۴۹۲۹۳۳ - ۶۶۴۱۴۲۵۵

«جرائم اهانت به مقدسات مذهبی در قوانین موضوعه و متون فقهی»

مؤلف: سعید مرجانی

تایپ و صفحه آرایی: واحد فنی مؤسسه نگاه بیته

چاپ: اول ۱۳۹۲

شماره‌گان: ۱۰۰۰ نسخه

لیتوگرافی و صحافی: فرانش

شابک: ۹۷۸-۰۰۰-۶۲۲۴-۴۸-۰

قیمت: ۸۰۰۰ تومان

کلیه حقوق این اثر برای ناشر محفوظ است.

فهرست مطالب

۱۳.....	مقدمه
۱۷.....	مقدمه مؤلف

فصل اول: کلیات

۲۴.....	بخش اول: تعاریف
۲۴.....	مبحث اول: تعاریف لغوی
۲۴.....	گفتار اول: تعریف لغوی «ادانت»
۲۴.....	گفتار دوم: تعریف لغوی سب
۲۵.....	گفتار سوم: تعریف لغوی مقدسات
۲۵.....	مبحث دوم: تعاریف اصطلاحی
۲۵.....	گفتار اول: تعریف اصطلاحی اهانت
۲۶.....	گفتار دوم: تعریف اصطلاحی سب
۲۷.....	گفتار سوم: تعریف اصطلاحی مقدسات
۲۷.....	مبحث سوم: مصادیق مقدسات در شریعت مبین اسلام
۲۷.....	گفتار اول: ذات مقدس الله
۲۸.....	گفتار دوم: قرآن مجید
۲۸.....	گفتار سوم: وجود مقدس رسول اکرم ﷺ و سایر انبیاء عظام ﷺ
۲۹.....	گفتار چهارم: آنمه‌ی طاهرین ﷺ و حضرت صدیقه‌ی طاهره آمّة‌الأنسیه علیهم السلام
۳۱.....	گفتار پنجم: ضروریات دین
۳۲.....	گفتار ششم: اماکن مقدس
۳۲.....	۱- بیت الله الحرام یا کعبه
۳۳.....	۲- مسجدالحرام
۳۳.....	۳- بیت المقدس
۳۳.....	۴- سایر مساجد الله
۳۴.....	۵- مشاهد مشرفه
۳۴.....	گفتار هفتم: ازمنه و مراسم و مناسک مقدس

۳۵	بخش دوم: تبیین ریشه‌های تاریخی جرم اهانت به مقدسات مذهبی
۳۶	مبحث اول: جستجوی موضوع «اهانت به مقدسات مذهبی» در ادیان الهی
۳۶	گفتار اول: یهودیت
۳۷	۱- قداست خداوند در دین یهود و کیفر اهانت به آن
۳۹	۲- اشخاص، اشیاء، زمان‌ها و مکان‌های مقدس یهودیان و کیفر اهانت به آنها
۳۹	۳- تقدس کاهنان
۴۰	۴- اشیاء مقدس (قربانی‌ها و هدایا)
۴۰	۵- زمان‌های مقدس
۴۰	۶- اعیاد مقدس
۴۰	۷- روز نماره
۴۱	۸- سال هفتم
۴۱	۹- سال یوبیل
۴۱	۱۰- مکان‌های مقدس
۴۲	گفتار دوم: مسیحیت
۴۳	۱- لزوم احترام و تقدس حضرت عیسیٰ در کتاب مقدس (عهد جدید)
۴۴	۲- برخی از مصادیق اهانت به حضرت عیسیٰ به نقل از کتاب مقدس (عهد جدید)
۴۴	۳- اهانت به حضرت عیسیٰ قبل از تصلیب
۴۴	۴- اهانت به حضرت عیسیٰ در حین تصلیب
۴۴	مبحث دوم: جستجوی موضوع «اهانت به مقدسات مذهبی» در آیین‌ها و تمدن‌های بشری گذشته
۴۴	گفتار اول: بودیسم
۴۵	گفتار دوم: تمدن‌ها و آیین‌های ایران باستان
۴۶	۱- منشور کورش
۴۷	۲- قانون نامه حمورابی
۴۸	۳- مجموعه‌ی قوانین زردهشت
۵۱	مبحث سوم: جستجوی جایگاه جرم «اهانت به مقدسات مذهبی» در نظام حقوقی کامن‌لا
۵۲	گفتار اول: مبنای جرمانگاری اهانت به مقدسات در حقوق کامن‌لا
۵۴	گفتار دوم: مصادیق اهانت به مقدسات مذهبی و مجازات آن در نظام حقوقی کامن‌لا
۵۴	۱- مصادیق اهانت به مقدسات مذهبی در نظام کامن‌لا
۵۵	۲- مجازات اهانت به مقدسات مذهبی در نظام کامن‌لا

فصل دوم: بررسی مبانی و مصادیق فقهی «جرائم اهانت به مقدسات مذهبی»

بخش اول: مبانی جرم «اهانت به مقدسات مذهبی» در فقه اسلامی.....	۵۸
مبحث اول: قرآن مجید (کتاب).....	۵۸
گفتار اول: آیات راجع به منوعیت و مجازات محاربه و استهزاء نسبت به خدا و رسول ﷺ ..	۵۸
۱- مجازات قتل برای محاربه با خدا و رسول ﷺ ..	۵۸
۲- عقوب سخت برای استهزاء کنندگان حضرت رسول ﷺ ..	۵۹
گفتار دوم: آیات راجع به وعده‌ی عذاب الهی برای اذیت کنندگان خدا و رسول ﷺ و مرتدین و اهانت کنندگان به دین ..	۶۰
۱- وعده‌ی عذاب شدید برای اذیت کنندگان خدا و رسول ﷺ ..	۶۰
۲- وعده‌ی عذاب الهی برای مرتدین و اهانت کنندگان به دین و منوعیت مراوده با ایشان ..	۶۱
گفتار سوم: آیات راجع به منوعیت اهانت مسلمانان به یکدیگر و حتی نسبت به دشمنان اسلام و لزوم رعایت ادب نسبت به حضرت رسول ﷺ ..	۶۲
۱- منوعیت مسلمانان از اهانت به یکدیگر و حتی نسبت به دشمنان اسلام ..	۶۲
۲- لزوم رعایت ادب و احترام نسبت به حضرت رسول ﷺ ..	۶۲
مبحث دوم: سنت معصومین ؑ ..	۶۳
گفتار اول: اقوال معصومین ؑ ..	۶۴
گفتار دوم: افعال معصومین ؑ ..	۶۶
گفتار سوم: تقریر معصومین ؑ ..	۶۸
مبحث سوم: اجماع فقهاء ..	۷۰
گفتار اول: اجماع فقهاء شیعه ..	۷۰
گفتار دوم: اجماع فقهاء عامه ..	۷۱
مبحث چهارم: عقل ..	۷۲
بخش دوم: بررسی مصادیق «جرائم اهانت به مقدسات مذهبی» در فقه امامیه ..	۷۴
مبحث اول: سبّالنبی ﷺ به عنوان بارزترین مصدق اهانت به مقدسات مذهبی ..	۷۵
گفتار اول: تعریف و تبیین سبّالنبی ﷺ ..	۷۵
۱- مفهوم سب ..	۷۵
۲- وجود افتراق سبّالنبی و اهانت ..	۷۶
۱- شخص اهانت‌شونده ..	۷۷
۲- سوءنیت خاص ..	۷۷
۳- میزان و نوع مجازات ..	۷۸

۱۳۱	۱- ماده ۱۳ قانون مذکور
۱۱۱	۱- حمایت کیفری از حرمت اساس و اصول دین حنفی اسلام
۱۱۰	۲- گفتار پنجم؛ لایحه قانونی مطبوعات مصوب ۱۳۳۴/۵/۱۰
۱۱۰	۳- گفتار چهارم؛ قانون اصلاح قانون مطبوعات مصوب ۱۳۲۷/۱۲/۱۲
۱۱۰	۴- گفتار سوم؛ قانون مجازات عمومی مصوب ۱۳۰۴/۱۰/۲۳
۱۰۹	۱- گفتار دوم؛ قانون راجع به نظارت مطبوعات مصوب ۱۳۰۱ هجری شمسی
۱۰۸	۲- گفتار اول؛ متمم قانون اساسی مشروطیت مصوب ۱۲۷۶ هجری شمسی
۱۰۸	۳- بحث اول؛ قوانین پیش از انقلاب اسلامی
۱۰۸	۴- بحث اول؛ بررسی روند قانونگذاری در ارتباط با جرم اهانت به مقدسات مذهبی
۱۰۷	فصل سوم؛ بررسی جایگاه قانونی و عناصر متشکله‌ی جرم «اهانت به مقدسات مذهبی»
۱۰۵	۱- مکانیزم و کعبه‌ی معظامه
۱۰۳	۲- مساجد و قبور معصومین و انبیاء عظام
۱۰۱	۳- مکه‌ی مکرمه و کعبه‌ی معظامه
۹۹	۴- گفتار دوم؛ هنگامی که حرمت امکنه‌ی مذهبی
۹۵	۵- گفتار اول؛ هنگامی که حرمت قرآن مجید
۹۵	۶- بحث دوم؛ اهانت به سایر مقدسات اسلام
۹۳	۷- بحث سوم؛ هنگامی که حرمت انبیاء عظام
۹۰	۸- بحث چهارم؛ هنگامی که حرمت مقدسات مذهبی
۸۴	۹- بحث پنجم؛ هنگامی که حرمت مقدسات مذهبی
۸۴	۱۰- بحث ششم؛ هنگامی که حرمت مقدسات مذهبی
۸۳	۱۱- بحث هفتم؛ هنگامی که حرمت مقدسات مذهبی
۸۳	۱۲- بحث هشتم؛ هنگامی که حرمت مقدسات مذهبی
۸۲	۱۳- بحث نهم؛ هنگامی که حرمت مقدسات مذهبی
۸۲	۱۴- بحث دهم؛ هنگامی که حرمت مقدسات مذهبی
۸۰	۱۵- بحث یازدهم؛ هنگامی که حرمت مقدسات مذهبی
۷۸	۱۶- بحث بیانی؛ هنگامی که حرمت مقدسات مذهبی
۷۸	۱۷- بحث پانزدهم؛ هنگامی که حرمت مقدسات مذهبی
۷۸	۱۸- بحث شانزدهم؛ هنگامی که حرمت مقدسات مذهبی
۷۸	۱۹- بحث هفدهم؛ هنگامی که حرمت مقدسات مذهبی
۷۸	۲۰- بحث هجدهم؛ هنگامی که حرمت مقدسات مذهبی

۱-۲: ماده ۳۸ قانون مذکور	۱۱۱
۲- حمایت کیفری از حرمت شخص اول روحانیت و مراجع مسلم تقليد.....	۱۱۲
۳- حمایت کیفری از مقدسات اقلیتهای مذهبی مصرح در قانون اساسی	۱۱۲
مبحث دوم: قوانین پس از انقلاب اسلامی	۱۱۲
گفتار اول: قانون مطبوعات مصوب ۱۳۵۸ شورای انقلاب اسلامی.....	۱۱۲
گفتار دوم: قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران	۱۱۲
گفتار سوم: قانون مطبوعات مصوب ۱۳۶۴/۱۲/۲۲ با اصلاحات بعدی	۱۱۴
گفتار چهارم: قانون تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده (كتاب پنجم قانون مجازات اسلامی) مصوب ۱۳۷۵	۱۱۵
گفتار پنجم: قانون استفساریه نسبت به کلمه اهانت، توهین و یا هتك حرمت مندرج در مقررات جزایی، مصوب ۱۳۷۹	۱۱۶
بخش دوم: عناصر تشکیل‌دهنده جرم «اهانت به مقدسات مذهبی»	۱۱۷
مبحث اول: عناصر اختصاصی تشکیل‌دهنده جرم «اهانت به مقدسات مذهبی» موضوع ماده ۵۱۳ قانون مجازات اسلامی	۱۱۹
گفتار اول: عنصر قانونی	۱۱۹
گفتار دوم: عنصر مادی	۱۲۴
۱- ارتکاب فعل مجرمانه	۱۲۴
۲- موضوع جرم	۱۲۶
۳- وسیله ارتکاب جرم	۱۲۲
۴- نتیجه فعل مجرمانه	۱۲۳
گفتار سوم: عنصر معنوی	۱۲۴
مبحث دوم: عناصر اختصاصی تشکیل‌دهنده جرم «اهانت به مقدسات مذهبی» موضوع قانون مطبوعات	۱۲۷
گفتار اول: عنصر قانونی	۱۲۹
گفتار دوم: عنصر مادی	۱۴۱
۱- ارتکاب فعل مجرمانه	۱۴۲
۲- موضوع جرم	۱۴۳
گفتار سوم: عنصر معنوی	۱۴۳
بخش سوم: مجازات جرم اهانت به مقدسات مذهبی و صلاحیت رسیدگی به آن	۱۴۵
مبحث اول: مجازات جرم اهانت به مقدسات مذهبی	۱۴۵
گفتار اول: مجازات جرم اهانت به مقدسات مذهبی موضوع ماده ۵۱۳ قانون مجازات اسلامی	۱۴۵

گفتار دوم: مجازات جرم اهانت به مقدسات مذهبی موضوع ماده ۲۶ قانون مطبوعات مصوب	۱۳۶۴
۱۵۰.....	
۱۵۰.....	۱- میزان مجازات
۱۵۱.....	۲- اهانت منجر به ارتداد در مطبوعات
۱۵۲.....	۳- اهانت منجر به تعزیر در مطبوعات
۱۵۳.....	۴- مسؤولیت کیفری مدیر مسؤول
۱۵۴.....	مبحث دوم: صلاحیت رسیدگی به جرم اهانت به مقدسات مذهبی
۱۵۴.....	گفتار اول: صلاحیت رسیدگی به جرم اهانت به مقدسات مذهبی موضوع ماده ۵۱۳ ق.م.ا
۱۵۵.....	۱- غیرعلنی بوسن محاکمات مربوط به جرم موضوع ماده ۵۱۳ ق.م.ا
۱۵۵.....	۲- اجرای مجازات سابق‌النی بدون اذن حاکم
۱۵۹.....	گفتار دوم: صلاحیت رسیدگی به جرم اهانت به مقدسات مذهبی موضوع ماده ۲۶ قانون مطبوعات

فصل چهارم: بروزی جرم «اهانت به مقدسات مذهبی» در متون فقهی و تبیین آن به عنوان یکی از اسباب ارتداد

۱۶۴.....	بخش اول: جستجوی جرم اهانت به مقدسات مذهبی در متون فقهی
۱۶۴.....	مبحث اول: بیان آراء فقهای امامیه
۱۶۴.....	گفتار اول: فقهای منتدم
۱۶۴.....	۱- ابوالصلاح حلبي
۱۶۵.....	۲- شیخ صدوق
۱۶۶.....	۳- شیخ الطائفه (شیخ طوسي)
۱۶۶.....	۴- قاضی عبدالعزیز بن براج طرابلسي
۱۶۷.....	۵- ابی منصور محمد بن ادریس
۱۶۸.....	۶- ابن زهره
۱۶۸.....	۷- محقق حلى
۱۶۹.....	۸- علامه حلى
۱۷۱.....	۹- شیخ زکریا یحیی بن سعید هذلی
۱۷۲.....	۱۰- شهید اول
۱۷۲.....	۱۱- شهید ثانی
۱۷۴.....	۱۲- شیخ الفقهاء محمدحسن نجفی
۱۷۶.....	۱۳- فاضل الآبی

۱۷۶	۱۴- این فهد حلی
۱۷۷	۱۵- سید علی طباطبایی
۱۷۸	گفتار دوم: فقهای متأخر
۱۷۸	۱- آیت‌الله سید ابوالقاسم خویی
۱۷۹	۲- سید خوانساری
۱۸۰	۳- محقق اردبیلی
۱۸۱	۴- حضرت امام خمینی <small>ره</small>
۱۸۲	۵- سید محمدصادق روحانی
۱۸۴	۶- شیخ محمدعلی انصاری
۱۸۶	مبحث دوم: بیان آراء فقهای عame
۱۸۶	گفتار اول: فقهای شافعیه
۱۸۹	گفتار دوم: فقهای مالکیه
۱۹۲	گفتار سوم: فقهای حنبله
۱۹۴	گفتار چهارم: فقهاء حنفیه
۱۹۶	بخش دوم: تبیین جرم «اهانت به مقدسات مذهبی» به عنوان یکی از اسباب ارتاداد
۱۹۷	مبحث اول: تعریف، اقسام و شرایط تحقیق ارتاداد
۱۹۷	گفتار اول: تعریف ارتاداد
۱۹۷	۱- تعریف لغوی ارتاداد
۱۹۸	۲- تعریف اصطلاحی ارتاداد
۱۹۹	گفتار دوم: اقسام ارتاداد
۲۰۰	۱- مرتد فطری
۲۰۳	۲- مرتد ملی
۲۰۴	گفتار سوم: شرایط تحقیق ارتاداد
۲۰۴	۱- عقل
۲۰۵	۲- بلوغ
۲۰۵	۳- اختیار
۲۰۶	۴- قصد
۲۰۷	۵- علم
۲۰۸	مبحث دوم: احکام جزایی و حقوقی ارتاداد و مقایسه‌ی آن با سنت النبی <small>صلی الله علیه و آله و سلم</small>
۲۰۸	گفتار اول: احکام جزایی ارتاداد
۲۰۸	۱- مرحله‌ی اثبات جرم

۲۰۸	۱-۱: اقرار بر اظهار برگشت از اسلام
۲۰۹	۱-۲: بیان بر اظهار برگشت از اسلام
۲۱۰	۲-۱: مجازات و اجرای آن
۲۱۰	۲-۲: انواع مجازات
۲۱۰	۲-۱-۱: مجازات قتل برای مرد مرتد
۲۱۳	۲-۱-۲: مجازات حسنه برای زن مرتد
۲۱۴	۲-۲: مصطلات مجازات جرم ارتداد
۲۱۴	۲-۲-۱: عدم سلامت عقلی در هنگام اظهار ارتداد
۲۱۵	۲-۲-۲: جنون مرتد ملی
۲۱۵	۲-۲-۳: توبه
۲۱۸	۲-۳: اجرای مجازات
۲۱۹	گفتار دوم: احکام حقوقی ارتداد
۲۱۹	۱- نقض زوجیت
۲۱۹	۱-۱: نقض زوجیت مرد مرتد فطری
۲۲۰	۱-۱-۱: روایت معتبره‌ی سکونی
۲۲۰	۱-۱-۲: روایت معتبره‌ی ابوبکر حضرمی
۲۲۰	۱-۲: نقض زوجیت مرد مرتد ملی
۲۲۱	۱-۳: نقض زوجیت زن مرتد
۲۲۱	۲- تقسیم اموال مرتد
۲۲۲	۱-۲: اموال مرتد فطری
۲۲۲	۲-۲: اموال مرتد ملی
۲۲۳	۲-۳: اموال زن مرتد
۲۲۴	گفتار سوم: مقایسه‌ی ارتداد با سنت النبی ﷺ و نتیجه‌گیری در این خصوص
۲۲۴	۱- تفاوت در موضوع
۲۲۴	۲- تفاوت در دین مرتكب
۲۲۴	۳- تفاوت در مجازات
۲۲۴	۴- تفاوت در اجرای مجازات
۲۲۹	جمع‌بندی
۲۲۹	الف) نتیجه‌گیری
۲۳۲	ب) نقد قوانین حاری (بیان ابهامات قانونی و ارائه‌ی پیشنهادها)
۲۳۷	فهرست منابع و مأخذ

مقدمه

آزادی بیان یکی از حقوقی است که اغلب قوانین داخلی و بین‌المللی به آن تصریح نموده و تفتیش عقاید را ممنوع اعلام داشته‌اند همچنان که در اصول ۲۳ و ۲۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به ترتیب به «ممنوعیت تفتیش عقاید» و «آزادی نشریات و مطبوعات در بیان مطالب» تأکید شده است، ماده‌ی ۱۹ اعلامیه جهانی حقوق بشر مصوب ۱۹۴۸ نیز در این باره مقرر می‌دارد: «هر کس حق آزادی عقیده و بیان دارد و حق مزبور شامل آن است که از داشتن عقاید خود بیم و اضطرابی نداشته باشد و در کسب اطلاعات و افکار و اخذ و انتشار آن به تمام وسایل ممکن و بدون ملاحظات فردی آزاد باشد.»

لیکن نکته‌ی حائز اهمیت آن است که آزادی بیان هم در حقوق داخلی و هم در حقوق بین‌الملل بدون قید و شرط نبوده و بایکسری باید و نباید‌ها محدود گردیده است به طوری که در اصل ۲۴ قانون اساسی، آزادی مطبوعات در بیان مطالب به «عدم اخلال در مبانی اسلام» یا «حقوق عمومی» مشروط گردیده است و نیز بر اساس بند ۳ ماده‌ی ۱۹ مبنای بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، «اعمال حقوق مذکور در بند ۲ این ماده، مستلزم تکالیف و مسؤولیت‌های خاصی است ولذا ممکن است تابع محدودیت‌های معینی بشود که در قانون تصریح شده و برای امور ذیل ضرورت داشته باشد:

الف) احترام به حقوق یا حیثیت دیگران.

ب) حفظ امنیت یا نظم عمومی یا سلامت یا اخلاق عمومی.»

همچنین در ماده ۲۰ مبنای بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی نیز به دو نوع محدودیت جدید بر آزادی بیان اشاره گردیده است: «۱- هر گونه تبلیغ برای حکم به موجب قانون ممنوع است. ۲- هر گونه دعوت (ترغیب) به کینه (تنفر) ملی یا نژادی یا مذهبی که باعث تحریک به تبعیض یا دشمنی و خشونت گردد به موجب قانون ممنوع می‌باشد.»

بنابراین با دقت در کنوانسیون‌ها، معاهدات و قوانین فوق، استنباط می‌شود که یکی از قیود مهم محدودکننده‌ی آزادی بیان، لزوم احترام به اعتقادات مذهبی دیگران و ممنوعیت تعرض به مبانی مذهبی می‌باشد که تخطی از آن در اغلب کشورهای جهان، جرم تلقی شده و غیره... است اما برای کفری لازم برای آن پیش‌بینی شده است.

در حوزه قوانین داخلی، جرم اهانت به مقدسات مذهبی تا سال ۱۳۷۵ در قانون مجازات اسلامی پیش‌بینی نشده بود تا اینکه در تاریخ ۱۳۷۵/۲/۲ با تصویب کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی تحت عنوان «تعزیرات و مجازات های بازدارنده»، جرم مذکور در ماده ۵۱۳ قانون مجازات اسلامی جرم انگاری شد. البته پیش از این در لایحه قانونی مطبوعات مصوب شورای انقلاب و قانون مطبوعات مصوب ۱۳۶۴ به موضوع اهانت به مقدسات مذهبی به حوان یک «جرائم مطبوعاتی» پرداخته شده بود.

حمایت از دایره‌ی مقدسات، سابقه تاریخی فراوانی داشته به گونه‌ای که تمامی ادیان الهی، آیین‌ها و تمدن‌های بزرگ بشری، اهانت به مقدسات را قابل تعقیب کیفری دانسته و اهانت‌کننده را مستحق مجازات دینی و اخروی می‌دانستند.

پایه و اساس دین اسلام؛ مقدسات آن است و سرچشمۀ همه‌ی مقدسات، ذات اقدس خداوند متعال می‌باشد. بنابراین تقاضه پیامبر گرامی اسلام (ص)، قرآن مجید، انبیاء و ائمه‌ی اطهار (علیهم السلام) تماماً نشأت گرفته از خداوند قدوس می‌باشد. در شرع مقدس اسلام همچنان که آزادی تن اشخاص نعمتی الهی بوده و تعریض به آن بر حسب مورد با قصاص و یا دیه پاسخ داده می‌شود، احترام به مقدسات و باورهای مذهبی شناخته شده‌ی افراد نیز امری لازم بوده و با تعیین مجازات‌های مقتضی، از حریم مقدسات مذهبی حمایت کیفری صورت گرفته است.

دین اسلام نه تنها اهانت به مقدسات خود را امری تکوهیده و مستحق مجازات دانسته، بلکه خداوند متعال در قرآن مجید (سوره‌ی انعام، آیه ۱۰۸) بر عدم اهانت به مقدسات مشرکان، چنین تأکید نموده است: «وَ لَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ ذُنُونَ اللَّهِ فَتَسْبُوا اللَّهَ عَذْنَوْا بِغَيْرِ عِلْمٍ». ترجمه: و (شما مؤمنان) به آنچه مشرکان غیر از خدا می‌خوانند دشمن ندهید تا مبادا آنها از روی ظلم و جهالت، خدا را دشنام دهند.

در این رابطه شایسته است به مثال زیر اشاره نماییم:

از جابر بن عبد الله نقل شده است: «جنازه‌ای را از کنار ما عبور می‌دادند، پیامبر اسلام به عنوان احترام برخاستیم. آنگاه به حضرت عرض کردیم: یا رسول الله (ص) مگر این جنازه یک مرد یهودی نبود؟ حضرت فرمود: چرا! مگر یهودی انسان نیست؟ من

به خاطر احترام به انسانیت برخاستم، شما هم هرگاه جنازه‌ای را دیدید، ولو مربوط به هر آیینی باشد، به آن احترام کنید».^۱

در تورات (کتاب مقدس یهودیان) نیز چنین آمده است: «و خداوند موسی را خطاب کرده و گفت تو بنی اسرائیل را مخاطب ساخته بگو سبتهای مرا نگه دارید زیرا که این در میان من و شما در نسل‌های شما آیتی خواهد بود تا بدانید که من یهوه هستم که شما را تقدیس می‌کنم پس سبت را نگاه دارید زیرا که برای شما مقدس است، هر که آن را بی‌حرمت کند هر آینه کشته شود. پس بنی اسرائیل سبت را نگه بدارند نسل‌ها بعد نسل سبт را به عهد ابدی مرعی دارند».^۲

در دین مسیحیت (انجیل متی) آورده شده است که: «شنیده‌اید که گفته شده است همسایه خود را محبت نما و با دشمن عداوت کن اما من به شما می‌گویم دشمنان خود را محبت نمایید، برای لعنت کنند کان خود برکت طلبید و به آنها بپرس که از شما نفرت دارند احسان کنید و به هر که فحش دهد و چغارسند دعای خبر کنید».

در آین زردشت که متعلق به ایرانیان باستان است نیز به تفصیل به مقدسات پرداخته شده است، به طوری که در این آین حقیقت را حاک و آتش مقدس‌اند و آلوهه کردن آنها جایز نیست.

در بودیسم نیز عنوان « المقدسات» از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده و برای اهانت کنندگان مجازات در نظر گرفته شده است، چنانچه بودا می‌گوید: «آن کس که آین را می‌شکند، دروغ می‌گوید. آن جهان را ریشخند می‌کند. هیچ بدی نیست که او نکند... کردارهای بد مرد آین شکن، او را به سزا زیر، به دوزخ می‌برد».^۳

نتیجه آن که، چه در دین اسلام و چه در سایر ادیان الهی و تمدن‌های شرقی، اهانت به مقدسات امری مذموم و مستوجب عقوبت اخروی و دنیوی است. به همین دلیل در قانون

۱- قریانی، زین‌العابدین، اسلام و حقوق بشر، انتشارات کتابخانه‌ی صور، ص ۳، ۴.

۲- کتاب مقدس، سفر خروج، باب ۳۱، آیات ۲۱ تا ۲۱ و باب ۳۵، آیه ۲.

۳- بودا، ۱۳۵۷، راه آین (ذمه پده یا سخنان بودا)، با ترجمه‌ی عسگری پاشایی، انتشارات انجمن فلسفه ایران، تهران، صص ۶۹ و ۸۳.

اساسی و قوانین عادی اکثر کشورهای جهان، احترام به آزادی معنوی انسان‌ها از حقوق اساسی و مسلم آنها شناخته شده و هتك حرمت و شرافت انسان‌ها و اهانت به مقدسات آنان منوع و جرم اعلام شده، بنابراین همگان تکلیف دارند تا از اهانت به مقدسات خودداری نمایند.

مطالعه‌ی کتاب حاضر را که توسط آقای سعید مرجانی از پژوهشگران رشته‌ی حقوق جزا و جرم شناسی تألیف گردیده و به شرح جرم اهانت به مقدسات مذهبی در قوانین موضوعه ایران و متون فقهی پرداخته است را به حقوقدانان و محققین محترم و دانشگاهیان عزیز در رشته‌های مختلف دانشگاهی توصیه می‌نمایم.

دکتر ایوج گلدوزیان

استاد دانشگاه تهران (دانشکده حقوق و علوم سیاسی)

۱۳۹۱/۸/۱۵

مقدمه مؤلف

مقدسات مذهبی در هر جامعه‌ای، حافظ اخلاق حسن و شان والای انسان هستند. جامعه‌ای که در آن مقدسات مذهبی خوار و خفیف شمرده شود به دنبال آن کرامت انسانی و اخلاق متعالی کمنگ می‌شود تا آنجا که برده‌داری نوین و انواع سوءاستفاده‌های جنسی و حیوانی از زنان و کودکان بی‌شورپرست رواج پیدا می‌کند و برچسب نامیمون مدرنیته و نیز آزادی را بر آن می‌زند. در چنین جوامعی، تنها راه نجات بشر بهت‌زده و مضطرب، بازگشت به دامن امن مقدسات مذهبی است.

شالوده و اساس اسلام و سایر ادیان الهی، مقدسات می‌باشد. «قدوس» از اسماء خداوند تبارک و تعالی، بیانگر این مطلب است که حضرت حق، سرمنشأ تمام مقدسات می‌باشد و تقیس رسول اکرم ﷺ، قرآن مجید، انبیاء عظام ﷺ، ائمه‌ی اطهار ﷺ و حضرت صدیقه‌ی طاهره علیها نشأت گرفته از قداست ذات «الله» است.

دین مبین اسلام برخلاف برخی از ادیان تحریف یافته نه تنها به نفی اصول عقاید راستین سایر ادیان الهی نپرداخته بلکه به حق منادی تکمیل و تتمیم آنها بوده است. همچنان که خداوند در معجزه مبیش می‌فرماید: «پس تو [ای رسول]، مستقیم روی به جانب آیین پاک اسلام آور و در حالی که از همه کسانی ماروی به خدا آری و پیوسته از طریقه دین خدا که فطرت خلق را بر آن آفریده است بیروی کن که هیچ تغییری در خلقت خدا نباید داد، این است آیین استوار حق و لیکن اکثر مردم (از حیثت آن) آگاه نیستند.»^۱

اسلام، کامل ترین دین خداوند متعال و معرف همه‌ی مقدسات واقعی عالم می‌باشد، عزت و سربلندی هر مسلمانی علاوه بر اینکه از سوی پروردگار است، نشأت گرفته از مقدسات الهی همچون قرآن مجید، پیامبر اکرم ﷺ و اهل بیت عصمت و طهارت ﷺ می‌باشد. در مقابل این امر، سرد DARAN Kفر و زور و زر در دنیای مادی کنونی عزم خود را جزم نموده‌اند تا با تمام قوا به هنک حرمت مقدسات اسلام پردازند. در چنین شرایطی وظیفه‌ی هر مسلمان متعهدی است که در حوزه‌های نظری و نرم افزاری به مقابله با این

«تهاجم عظیم فرهنگی علیه اسلام» بپردازد. سوالی که در اینجا مطرح می‌گردد آن است که با این استنتاج که حفظ مقدسات مذهبی و بازگشت به آنها یک ضرورت دینی و اخلاقی است، حفاظت از مقدسات مذهبی چگونه و با چه شکردهایی، به نحو احسن محقق می‌گردد؟

در پاسخ بایسی اظهار داشت «حمایت کیفری از جایگاه مقدسات مذهبی در قوانین ملی و بین‌المللی» و نیز «اتخاذ مواضع به موقع و بازدارنده از سوی علمای ادیان الهی»، مهمترین عواملی هستند که می‌توانند معاندان دین را از هجمه به مقدسات مذهبی باز دارند. در عرصه‌ی قوانین جزایی ملی با بررسی سیر قانونگذاری در ایران، مشاهده می‌شود که حتی پیش از انقلاب اسلامی، حفظ حرمت مقدسات مذهبی مورد تأکید و حمایت کیفری قرار گرفته بود. اصول نهم و بیستم قانون اساسی دوران مشروطیت به منوعیت هنک حرمت و شرف اشخاص و حدود آزادی مطبوعات پرداخته بود. همچنین در قانون راجع به نظارت مطبوعات مصوب ۱۳۰۱ هجری شمسی (مواد ۱ و ۲) و لایحه قانونی مطبوعات مصوب ۱۳۳۴/۵/۱۰ (مواد ۱۳، ۱۷، ۲۲ و ۲۳) به تعیین عنایین مجرمانه در این حوزه پرداخته بودند، هرچند در عمل توسط مجریان وقت به خوبی اجرا نمی‌گردیدند.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی نیز قانونگذار در قانون اساسی و برخی از قوانین عادی، بر لزوم حفظ حرمت مقدسات مذهبی تأکید کرده است؛ برخی از اصول قانون اساسی نظیر اصل ۲۲، اخلاق در مبانی اسلام (المقدسات) را به عنوان خط قرمز آزادیهای سیاسی و مدنی پیش‌بینی نموده است: «نشریات و مطبوعات در بیان مطالب آزادند مگر آنکه مخلّ به مبانی اسلام یا حقوق عمومی باشد تفصیل آن را قانون معین می‌کند».

در قوانین عادی به استثنای مجازات‌های پیش‌بینی شده در قوانین مطبر عاتی (ماده‌ی ۲۶ قانون مطبوعات مصوب ۱۳۶۴)، تا قبل از سال ۱۳۷۵ یعنی زمان تصویب بعض تعزیرات قانون مجازات اسلامی، ماده‌ی قانونی خاصی راجع به جرم اهانت به مقدسات مذهبی وجود نداشته است. ماده ۵۱۳ قانون مجازات اسلامی تا حدی خلاً موصوف را رفع نمود، لیکن همچنان قوانین جاری با ابهامات جدی رو برو بوده و راجع به حکم برخی از مصاديق این جرم مسکوت می‌باشد.

در عرصه‌ی معاهدات، کنوانسیون‌ها و میثاق‌های بین‌المللی نیز بر یکسان بودن همه در برابر قانون، لزوم تعمیق روابط دوستانه، حفظ صلح و امنیت جهانی، پیشگیری از وقوع

جنگ‌های مذهبی و... تأکید گردیده است. به عنوان مثال در ماده ۱ اعلامیه حقوق بشر آمده است: «همه افراد یکسانند و باید با یکدیگر با روحیه برادری رفتار کنند». قطعاً اهانت به مقدسات بیش از یک میلیارد مسلمان با داشتن روحیه برادری و با روح این اعلامیه جهانی منافات دارد. در ماده ۲۹ اعلامیه جهانی مذبور نیز به نقش محدودکنندگی «مقتضیات صحیح اخلاقی» و «نظم عمومی» در خصوص آزادی بیان پرداخته شده است. همچنین در بند ۲ ماده ۱۹ ميثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی گرچه به آزادی بیان اشاره شده لیکن نمی‌توان از مفهوم آن، اهانت به مقدسات مذهبی و دینی دیگران را استنباط نمود، حتی بند ۱ ماده ۵ ميثاق مذکور اعضا را از برداشت‌های ناصواب از آزادی بیان منع نموده است.

عامل دیگری که می‌تواند از گستاخی به حریم مقدسات مذهبی بمالخص در سطح جهانی بگاهد، اتخاذ مواضع اصولی و مقتضی از سوی علمای مذاهب و ادیان مختلف می‌باشد. به عنوان مثال حکم تاریخی حضرت امام خمینی ره در مورد مؤلف مرتد کتاب آیات شیطانی توانست آتش عظیمی که جهان کفر را مقدسات دین میان اسلام برافروخته بود، خاموش نماید.^۱ به عبارت دیگر «ملاحظه کردیم که حضرت امام ره با صدور حکم تاریخی خود در مورد کتاب «آیات شیطانی» منشأ چه آثار حیات شخصی برای اسلام بودند. ایشان از همان موقع، جریان فرهنگی غرب را اعدام کردند.»^۲

صدور فتاوی متقابل لازم از سوی مراجع عظیم‌الساز امامیه و نیز علمای محترم اهل سنت در محکومیت اهانت به مقدسات شیعه و سنی می‌تواند تا حد زیادی از تکرار این

۱- دکتر غیاث الدین صدوqi در خصوص فتاوی تاریخی حضرت امام خمینی ره می‌نویسد: «چنین به نظر می‌رسد که خرد شدن شخصیت مسلمانان و از دست رفتن هویت آنها متوقف شاه است. فتاوی امام خمینی به مسأله خاتمه داد و این مقوله پایان پذیرفت. گویا این یک امر الهی بود که به واسطه فتوا، موقعیت مسلمانان روشن شد.»

«همچنین رادیو کلن آلمان اعتراف کرد که صدور فتاوی تاریخی حضرت امام خمینی ره مبنی بر اعدام اسلامان رشیدی» باعث شده است بنگاه‌های انتشاراتی غرب از انتشار مطالب علیه اسلام، خودداری کنند.»

- مؤسسه‌ی فرهنگی قدر ولایت، ۱۳۷۴، آیات شیطانی بازترین جلوه دشمنی استکبار با اسلام ناب محمدی ره، انتشارات مؤسسه‌ی فرهنگی قدر ولایت، چاپ دوم.

۲- جوادی املى، آیت الله عبدالله، روزنامه جمهوری اسلامی، تاریخ ۱۲/۸/۱۳۷۱، ص ۱۱.

جرائم در آینده بکاهد، همانطور که مقام معظم رهبری بارها با صدور فتوا، اهانت به مقدسات اهل سنت را «حرام شرعی» اعلام داشته‌اند.

از جانب پاپ رهبر کاتولیک‌های جهان و رهبران سایر مذاهب مسیحی و کلیمی انتظار می‌رود علاوه بر موضع‌گیری قاطعانه در برابر اهانت‌های صورت گرفته به مقدسات اسلامی، با تفویذی که در میان بیرون از خود و نیز هیأت‌های حاکمه کشورهای آنان دارند تلاش نمایند همان طور که در نظام حقوقی کامن‌لا و اختصاصاً در کشور انگلستان اهانت به مقدسات مسیحیت و انکار حقیقت کتب مقدس و یا انکار وجود خداوند تحت عنوان Blasphemy جرم انگاری شده است، غواصی با صمات اجرای جزایی در سازمان‌های بین‌المللی و کشورهای اروپایی و آمریکایی به تصویب برسد که طی آن «اهانت به مقدسات سایر ادیان نظری اسلام» نیز جرم تلقی شده و مرتکبین آن در سطح داخلی و حتی بین‌المللی با اهرم‌های نظری دادگاه بین‌المللی دادگستری و پلیس بین‌الملل (ایترپل) تحت تعقیب کیفری قرار گیرند تا حداقل این شبھه‌ی جدی که قانون Blasphemy در تعارض با ماده‌ی ۹ و ۱۴ کنوانسیون اروپایی حقوق بشر می‌باشد که وفق آن هر نوع تبعیض دینی ممنوع اعلام گردیده^۱، زدوده شود.

متأسفانه در سال‌ها و دهه‌های اخیر تهاجم گسترده و اشکاری از سوی برخی از مدعیان حقوق بشر به ساحت مطهر مقدسات اسلام صورت گرفته را این اهانت‌ها به شکل کاملاً سازمان یافته^۲ در جریان است. تأليف و انتشار کتاب آیات شیطانی در ۲۶ سپتامبر ۱۹۸۸ توسط انتشارات «وایکینگ» انگلستان، چاپ کاریکاتورهای توهین آمیز به پیامبر اعظم ﷺ در شماره ۳۰ سپتامبر ۲۰۰۵ روزنامه‌ی "یولیاندس پوسن"^۳ و به دنبال آن در هفده روزنامه دیگر دانمارکی، قرآن سوزی‌های مکرر و انتشار فیلم مرعن با مضمون اهانت

1- Dworkin, Ronald , 1996 , "Freedom's law (the moral reading of the American Constitution)", Oxford, P. 364: "In my view (although british courts have rejected the suggestion) the blasphemy law also violates Articles 9 and 14 which taken together prohibit religious discrimination because that law discriminates in favor of Christianity. Some Muslims said it was unjust that Salman Rushdie,s book, the satanic verses, could not be prosecuted as blasphemous of their religion."

2- organized

3- Jyllands-Posten

به مقدسات اسلام و پیامبر اکرم ﷺ در ایالات متحده آمریکا (سال ۲۰۱۲م) و... نمونه هایی از این اقدامات سخيف می باشد. هرچند پیشنهای این عمل مذموم و منفی به سال های آغازین اسلام برمی گردد، لیکن در هر حال تبیین زوایای حقوقی - فقهی مقدسات مذهبی و پاسخگویی به این نوع حرمت شکنی ها بایستی در عرصه های مختلف نظری، تئوری و قضایی به طور جدی پیگیری گردد تا جایی که همه از حق عدم اهانت به مقدسات مذهبی برخوردار شوند.

سعید مرجانی
۱۳۹۱/۹/۷